Un veritable orgull gironí

Àlex Granell pressionat per Dembélé, en una acció del partit d'ahir entre el Barça i el Girona al Camp Nou
Foto: ANDREU PUIG.

Amb molta honra, l'orgull gironí no es podia portar més enllà de com ho va fer Àlex Granell i cada un dels jugadors del Girona damunt el terreny del Camp Nou. El mig va ser un dels futbolistes premiats per Pablo Machín, un dels protagonistes inicials de l'enfrontament contra un dels millors equips del planeta. I és que, el de Gómara va avisar en la prèvia del partit que rotar al Camp Nou no seria just per a molts dels jugadors que havien portat el club i l'equip a jugar en escenaris del nivell d'ahir. Precisament en un dels estadis més imponents del futbol mundial els gironins van fer saltar la banca durant dos minuts. Suficients per poder explicar a tothom que s'havien avançat en el marcador contra un equipàs d'època. Una passada a l'espai lluitada pel Choco Lozano va ser aprofitada per Portu, murri davant d'un Umtiti tou que encara no havia sortit del vestidor. L'atacant murcià va esmunyir-se entre el francès i va superar la mitja sortida de Ter Stegen per fer el 0-1 i emmudir el Camp Nou. Els onze protagonistes van gaudir el moment només dos minuts, quan Luis Suárez els va fer tornar a tocar de peus a terra. Poc més tard, el millor jugador de la història va acabar de rebaixar l'eufòria per foradar sense miraments el vaixell gironí. La feinada de la defensa i els mitjos del Girona per treure aigua va ser de dimensions descomunals. Pere Pons i Àlex Granell no sabien com aturar un Messi entre línies que els martiritzava, això quan no s'hi afegien Coutinho, Busquets i tota la resta. Els defenses feien el que podien davant Luis Suárez, Dembélé i els laterals ofensius que se sumaven a un atac ja de per si demolidor i terrorífic per als rivals. Competir i deixar el segell gironí damunt la catifa verda del Camp Nou és el que va quedar i el capità del Girona, Àlex Granell, en va ser una bona referència durant tot el matx.

Ja en el sorteig de l'inici del partit, el gironí va intercanviar salutacions i impressions amb Leo Messi, ahir capità del Barça davant l'absència d'Iniesta. Representar l'equip que porta al cor en un dels temples del futbol no ho pot dir tothom i Granell ho va fer amb honor. El mig fins i tot va tenir el gol a prop quan en el 40', després d'un refús lateral de Ter Stegen va retallar un rival i, mostrant la seva esquerra de luxe va provar un xut amb rosca que va perdre's per molt poc a fora. Marcar hauria estat un colofó a una experiència inoblidable per a molts dels futbolistes del Girona. Granell, igual que Pere Pons o Aday Benítez, han hagut de batallar en camps de sorra, autèntics patatars, de moltes de les categories més baixes. El premi era més que merescut. Gaudir de l'experiència potser va ser complicat, pel resultat i l'exigència del rival, però el convenciment de portar amb dignitat l'orgull gironí plantat al pit de la samarreta va quedar més que aprovat per Àlex Granell i tots els jugadors dirigits per Pablo Machín tot el set final (6-1).

Publicat a:
-L'Esportiu. Nacional 25-02-2018 Pàgina 8
-L'Esportiu. Comarques Gironines 25-02-2018 Pàgina 8

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1346870-un-veritable-orgull-gironi.html